

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Резултатите от нашето изследване показаха, че сред ромската общност в България в преходния период настъпват дълбоки негативни процеси, които, ако не бъдат спрени сега, скоро ще станат необратими.

Дълбоката криза обхваща всички параметри в индивидуалното и групово съществуване на циганите. Тя има за свой краен резултат тенденцията към растяща дезинтеграция на тази етнокултурна група, нейната маргинализация и трайното ѝ ситуиране на социалното дъно.

Рязко нараства групата на аномиралите цигани. Те са загубили традиционната си култура преди да успеят да я заменят с някаква друга. Сред тях масово е разпространен алкохолизмът. Родителите престават да полагат грижи за децата си или ги принуждават да крадат, просят и проституират, за да осигурят пари за алкохол и издръжка на семейството. Увеличава се броят на семействата, напуснати от бащите. Нараства тенденцията за увеличаване на раждаемостта с цел осигуряване на някакви постоянни средства, отпускани от държавата за гледане на малко дете. Рязко се увеличава броят на децата със сериозни увреждания и хронични заболявания, както и на изоставените от родителите деца.

Ромската общност вече не е в състояние сама да се справи с тези проблеми по “традиционния” начин - чрез пространствена и социална изолация на аномиралите. Създаването на своеобразни гета в гетата, фактически двойното маргинализиране на аномиралите (един път в рамките на макрообществото и втори път - в рамките на собствената група) бе ефективен начин за локализация и изолация на деструктивните явления в циганските махали, когато броят на аномиралите бе по-малък.

Увеличаването на числеността на тази група днес започва да придава специфичен зловещ облик на ромските квартали. Аномиралите подлагат на системен тормоз и грабеж първо своите съкварталци. Животът в циганските махали става още по-кошмарен, което допринася за увеличаването на отчаянието, алкохолизма и отгук - за нарастване дела на аномиралите.

Резкият спад на посещаемостта на училище от ромските деца през